

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БОР, ДЕЦЕМБАР, 2011. ГОДИНЕ
ГОДИНА XXII, БРОЈ 3487

БОР – ПРИВАТИЗОВАНИ ГРАД

У граду смо сви судбински везани за РТБ. Пре тридесетак година, овај гигант је запошљавао око 22 000 радника, градила се нова насеља четврта и пета месна а цена бакру беше падала и на 800 долара по тони. Сада је цена бакра 10 пута већа. Намеће ли економска логика да сада буде запослено 220 000 радника у рударству металургији и пратећим делатностима и град буде покретач развоја источне Србије. Сада има нешто мање од 5 000 запослених.

Град постаје познатији по услужним делатностима. У Рударску школу уписују фризере. На некада Рударско-металуршком а сада на Техничком факултету огромна већина студира такозвани менаџмент. Свака месна заједница добија свој кружни ток. Радници РТБ-а и свих јавних предузећа и установа у граду, ударничким радом довршили су Зоо врт. Јесу ли то приоритети у развоју града, нико не сме да пита. Да ли су приоритети луксуз а луксуз приоритети питају се појединци.

У Бору не важи закон о раду, а храбри синдикалци, успавани позамашним апанажама, славе са послодавцима потпуни пораз некада поносне радничке класе. Зашто се не искористи висока цена бакра и покрену нове инвестиције, улаже у нова радна места?

Није свима који су као пролетери споразумно раскидали радни однос и користили социјални програм, иста судбина. Друга Директора, корисника социјалног програма и пензионера, у игру је вратила Влада Републике Србије. А он по истом рецепту вратио велики број себи сличних који данас примају и плату и пензију, док пролетери гладују. Гладни пролетери биће и гладни пензионери.

Е, њихове ниске пензије ће скупо да коштају ову земљу. Гладни дуго живе! Али зашто да смо гладни када смо богати. Говори са да можемо да хранимо пола Европе. А и не треба јести сва три пута на дан. Напорно је то. Колико контејнера треба преврнути зато! А ја кући од донација добијем бакине колаче, дедину ракију, мамине пите, таштин ајвар, ујнин пинђур, теткин џем... Ако то није генетски модификована храна онда ја не знам шта јесте!

Све политичке партије на прошлим изборима обећале су нам приближно десетак хиљада нових радних места. Али све оне укупно немају довољно чланова да та радна

места попуне. Изгледа да зато имамо оволико незапослених. Ево, на последњим изборима магла је била толико густа да већина наших грађана није видела даље од носа, а изгледа да ће се сличне временске прилике задржати и до наредних избора.

Чуо сам да Друга Директора многи оптужују за мобинг, ултиматуме, насиље, плутократију. Већина размишља другачије: "Немамо ништа против мобинга. И ми смо за договор! Нема тог понижења које нећемо себи дозволити. Само да сачувамо достојанство!" Наши руководиоци су нам обећали опоравак кад се за то стекну услови. Тренутно, још увек стичу. Све што су обећали народу, народ им је омогућио да имају. А ја још увек успевам да платом покријем све кућне трошкове. Али, чим пређем кућни праг, немам ни динара. А ево, добио сам плату... Ма, шта се смејете, озбиљно вам кажем!

И моја је жена постала члан владајуће коалиције - Уситњене Републике Србије. И само се њој сан остварио - као да не сањамо на истом јастуку.

Понос нашег града, вишеструки олимпијски шампион у математици Теодор фон Бург који је као дечачић из наше школе „Душан Радовић“ отишао у Београд, сада је на Оксфорду. Дакле одлив мозга из Србије се убрзава. Али, охрабрује да се то за сада још одвија без принуде. Или можда грешим

СИНДРОМ БЕЛЕ СМРТИ

Пре годину и по дана, у Бору су одржани превремени локални избори, чији је резултат био управо пропорционалан новцу који су учесници на изборима нудили бирачима. Поред новца, било је ту и других материјалних

вредности, од пакета сухомеснатих производа до сточног брашна, одеће, обуће, разне техничке робе итд. Они који су највише покрали, највише су могли и да понуде.

Поред тога, било је притисака, претњи и уцена према свим запосленим у РТБ-у, републичким и локалним јавним предузећима и установама у Бору.

Они који купују гласове, спремни су све и да продају. То је суштина Динкићеве „Економије деструкције“. Зато грађани Бора данас не знају шта значи јавност рада локалне самоуправе. Закон о јавним набавкама се не примењује у Бору јер по мишљењу Млађана Динкића и његових локалних сатрапа, али и ДС-а и СПС-а, закон треба применити само тамо где они нису на власти. Шпански генерал Франко је рекао: „За наше пријатеље све, а за наше противнике закон!“. Власт у Бору функционише баш у складу са мишљењем генерала Франка.

Пуна помоћ у кршењу закона стиже од сервилне Општинске управе и стручних служби и појединаца који су спремни да за мрвице са стола нових господара забораве на законе које су у обавези да поштују.

Највеће лицемерје које власт заговара користећи медије, јесте да је важно да је нешто лепо, а да није важно колико то кошта, па се на свим изведеним радовима у граду досад украдо близу 90% укупне вредности тих радова. Зато су реконструкција Топионице и нова Фабрика сумпорне киселине тамо где су биле и 28. јуна, на Видовдан, 2011. године када су, уз Звезде гранда и раскалашни ватромет отворени радови, на најтужнији српски празник. Кредит се троши, а фабрика нема, па ћемо ми, Борани, моћи у годинама које долазе, да се вртимо по кружним токовима и уживамо у фонтани на антифриз питајући се шта нас је снашло кад ускоро неки нови газда дође по „свој“ РТБ Бор.

Чланови Удруженог лудачког подухвата што је назив за коалицију на власти у Бору, моћни су и бахати, мислећи да су недодирљиви. Али, ближи се дан када ће бити изложени суду оних чије су гласове купили. Тужилаштво овај пут нећемо помињати

НЕГОТИН - СУМОРНА ИСТИНА

Окосницу садашње локалне власти у Неготину чини жуто-црвена коалиција – ДС и СПС, уз подршку расимоваца и још неких самосталних одборника. Главни актери ове политичке симбиозе, у међусобном надмудривању кроз купопродају одборничких мандата желе да промене спектар овог коалиционог колорита што им је главна преокупација у последње време, а интереси грађана и све остало је у другом плану.

Живети у Неготину значи живети у безнају. На селу се тешко опстаје, углавном су остали стари људи јер су млади отишли „трбухом за крухом“. Села у овој општини остају празна и полако одумиру, а у самом граду, посла ни за лек.

Некадашња привреда Неготинске крајине је разорена. Предузећа по којима је Неготин био препознатљив и где је радило на хиљаде радника, више не постоје.

Запослити се у неком локалном јавном предузећу или установи, могуће је само уколико сте члан политичке партије на власти или имате јаку родбинску везу.

Са наводним демократским променама 2000. године, дошло је до катастрофе и суноврата у свим областима друштвеног и економског живота наше општине. Највећи број обичних грађана је захватила апатија због неизвесне будућности и суморне садшњости.

Уз остале комуналне проблеме, грејање станова који су прикључени на даљински систем, избили су у први план. Поскупљење од 30 %, некавалитетно грејање и начин плаћања у 12 месечних рата а корисницима фактурисано 14 месечних обрачуна, наишло је на опште негодовање грађана.

Наравно, поставља се питање, назире ли се неко боље време за већину грађана? Наредни избори су прилика да бирачи својим гласовима повере власт способним и одговорним.

Грађани имају сада већ велико политичко искуство јер су се све релевантне странке показале и у власти и у опозицији. Избор ће бити веома једноставан. За разлику од других Српским радикалима је Србија најважнија.

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА

Ружица Михајловић,
одборник у СО Неготин: Мојим повратком у Српску радикалну странку, партија је добила одборника у Скупштини општине Неготин. Такође су се са мном вратили и сви чланови мог месног одбора и мени је веома драго што се већи број млађих људи укључио

и подржао повратак у Српску радикалну странку.

За веома кратко време, схватила сам велику превару коју је спроводила и спроводи такозвана Српска напредна странка која је напредак обезбеђивала само малој групи људи, блиских руководству СНС-а.

Био ми је сумњив начин како се обезбеђује новац за кампању на локалним изборима. Непостојање Програма Српске напредне странке и велики број забрањених питања у њој, за мене је био сигнал да у таквом друштву немам шта да тражим.

Истовремено, у мени је сазрела идеја да се уместо потпуног повлачења

вратим Српској радикалној странци којој сам увек искрено и припадала. У таквом размишљању нисам била усамљена и зато смо колективно, на Месном одбору, одлучили да се вратимо међу српске радикале, у друштво истинских промотера демократије и идеја српског национализма.

Ову изјаву Ружица Михајловић дала је новинарима на конференцији за штампу Општинског одбора Српске радикалне странке у Неготину и тиме јавно показала шта се дешава по Општинским одборима тзв. напредњака широм Србије. Све већи број преварених Радикала враћа се у Српску радикалну странку и при том наилазе на срдчан пријем осталог чланства.

Њихова искуства служе као поука да морамо са много више пажње слушати лажна обећања оних који су у

стању да због личних интереса показе све што су у животу радили.

Овим позивамо оне који су неодлучни и колебљиви а чија су очекивања изневерена кроз ангажман у разним политичким странкама да приђу српским радикалима који у овим најтежим временима за Србију показују задивљујућу доследност. Иако пред изборе ни они који су на власти почињу да се понашају као опозиција, убеђени смо да грађани знају која је једина истинска опозиција.

КЛАДОВО – ЦРВЕНО И ЖУТО

И поред великог успеха Српске радикалне странке на изборима 2008 године са 29% освојених гласова, нисмо успели да формирамо власт, због веома јасних разлога.

Српску радикалну странку су издали управо они са којима смо евентуално могли да формирамо власт, а то су ДСС и СПС. Но и поред тога не тугујући много за њима, српски радикали су са освојених 9 мандата од 40 у новоформираном општинском парламету, заступали програм и идеје Српске радикалне странке кроз одборничка питања и друге активности. Општинску власт смо највише критиковали због лоше социјалне политике и политике запошљавања.

У општини Кладово осим Српске радикалне странке, готово да и нема опозиције. За скупштинском говорницом, осим српских радикала, нема других дискусаната.

Приликом боравка румунског председника у Тимочкој крајини, евидентно је било његово настојање да Власима поручи да су они у ствари Румуни, а реакција тим поводом од стране државних органа и локалних самоуправа, потпуно је изостала. Комисија за међудржавну и међуграничну сарадњу, није се ни састала поводом тога.

Одборници Српске радикалне странке упозоравају да власт мора озбиљно да крене у тражење стратешких партнера за отварање нових радних места. То је једини начин да град не остане без становништва, а Србија без најпоузданијих граничара.

Велики број наших суграђана живи у земљама Европске уније и они сами тврде да је наша будућност јака и стабилана Србија и да бољи живот Европска унија не може да обезбеди ни својим грађанима, а камо ли нама.

МАЈДАНПЕК - НЕ САМОДОПРИНОСУ

Све важне одлуке у Општини Мајданпек, доносе председник Општине Драган Поповић, звани Поп, председник Скупштине општине Горчило Потпара и начелник Општинске управе, Љиљана Васиљевић. Скупштина општине је гласачка машина, а све друге службе и појединци су подређени вољи ових троје људи.

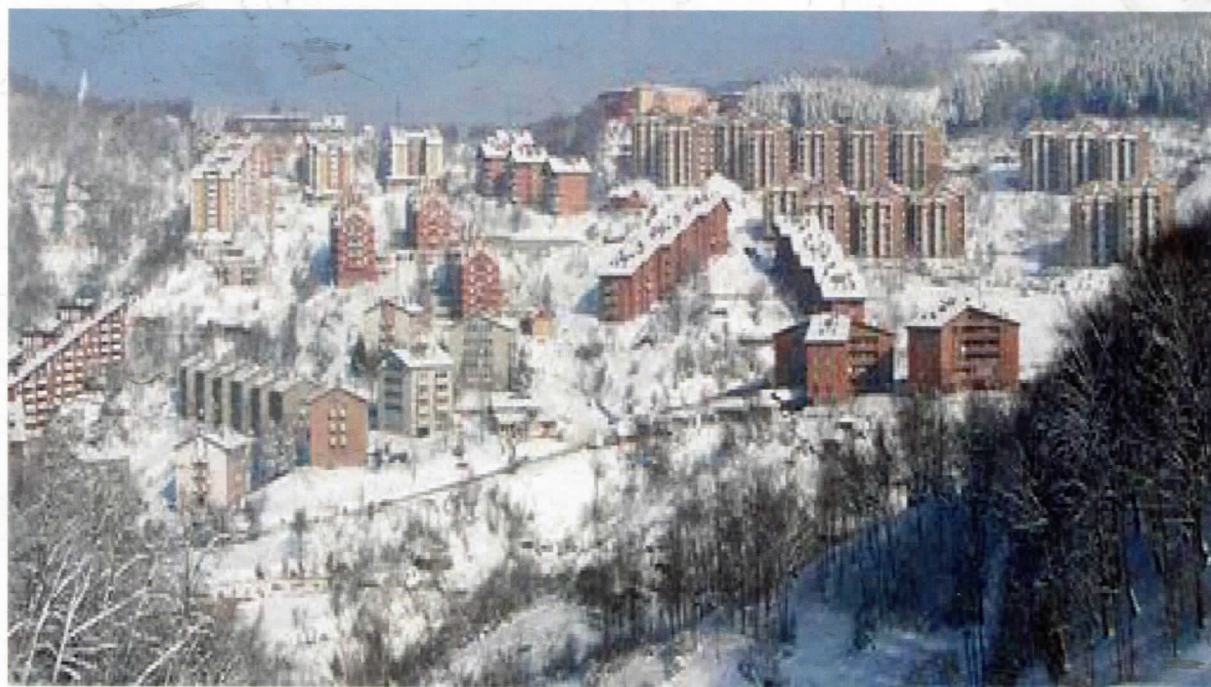
Занимљиво је да у Мајданпеку СПС глуми опозицију – критикују, а увек гласају за предлоге власти. Једина истинска опозиција је пет одборника Српске радикалне странке. Међутим, мишљење нас радикала је веома цењено међу грађанима и то је најбоље показао наш јавни позив на БОЈКОТ референдума о завођењу новог месног доприноса за период 2011. до 2015. године.

Предходни незаконито наплаћени самодо-принос (делом уплаћен на

рачун општинског буџета). Одлуком о завођењу уведен је у номиналном износу од 30 милиона динара за годину дана, а наплаћен је 63 милиона за годину дана.

На седници Градске месне заједнице донета је Одлука о расписивању Референдума за увођење новог самодоприноса, иако је претходни самодопринос представљао школски пример пљачке грађана и озбиљног кривичног дела о коме надлежни државни органи ћуте. Грађанима није остао други избор, осим да пресавију табак и покрену поступак за враћање вишка уплаћеног самодоприноса, судским путем.

Референдум за нови самодопринос је доживео фијаско, али власт није извукла поуку, него настављају са спровођењем самовоље као вишегодишњег стила владања у општини Мајданпек

ДОЊИ МИЛАНОВАЦ–ЖЕДНИ НА ДУНАВУ

Мала варош са великом амбицијом да постане једног дана општина, све више се удаљава од тог циља због сталних политичких сукоба и неслоге и то често међу припадницима исте партије. Тиме на видело излази истина да су на првом месту лични интереси онима који владају општином Мајданпек, али и Доњим Милановцем.

Самовоља која властодршце често држи у уверењу да су непогрешиви, враћа се као бумеранг грађанима који су их бирали у најгорем могућем облику.

Ми, српски радикали, јавно смо говорили о небризи одговорних у

управљању Националним парком „Ђердап“, о недовољном промовисању Д. Милановца као туристичке оазе, о погрешном приступу решавању проблема водоснабдевања у Милановцу, али нико није желео да чује.

Тако смо добили пустош у Националном парку „Ђердап“, добили смо пуне улице Милановца током целе године, незапамћен одлив становника, а за Фабрику воде која је скоро изграђена не можемо да купимо филтере и због тога је ван функције. Демократски, нема шта!

БОРСКИ ОКРУЖНИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
УЛ. САВЕ КОВАЧЕВИЋА БР. 15 БОР
ТЕЛ. 030/2496-936

Оснивач и издавач
За издавача

Уредник локалног издања

Српска радикална странка
проф. др Војислав Шешељ
Бранислав Ранкић
Драгана Видојковић
Редакција